

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPI LAPJA

A szegedi Kisgazdapárt és az összeesküvés

SZEGED demokratikus közvéleménye sméltán csodálkozhatott azon, hogy az összeesküvés számai nem tarjadtak ki erre a városra, ahol pedig sajnosan sok olyan ember él, akik a demokrácia esküdt ellenségei és az összeesküvés céljaival rokonszenveznek. Horthy ügynökei annyira biztosra veték, hogy az a reakciós szegedi tábor, amely a Kisgazdapárt jobbszárnyán a Parasztszövetségben és a Szabadságpártban tömörült, teljesen s feltétel nélkül az ellenforradalom katonái, hogy nem is tartották szükségesnek ezeket az összeesküvés céljaira külön is megszervezni. Ez a magyarázata annak, hogy bírságot vonakozásban a nyomozás még nem hozott nyilvánosságra olyan adatokat, amelyek bizonyíthatnák az összeesküvés szegedi szervezkedését. Ez azonban nem jelenti azt, hogy politikai síkon ne lennének itt együtttérző hívei az összeesküvésnek. Sajnos ez az elemek a szegedi Kisgazdapárt vezetésében is megtalálható, sőt ott hangadó szerepet is játszanak.

Ez a megállapítás szinte akasztólag bizonyítható és talán nem is szorul bizonyításra azok előtt, akik behatóan figyelték a szegedi Kisgazdapárt sajtójának magatartását és a párt más megnyilvánulásait az összeesküvés leleplezése óta.

Amikor az államvédelmi szervek lecsaptak az összeesküvésre, akiknek nagyrésze a Kisgazdapárt vezető politikai köréből került ki, a Szegedi Kis Újság riadtan igyekezett menteni a kínos helyzetet oly módon, hogy egyszerűen meghamisította a nyomozás adatait közlő hivatalos belügyminiszeri jelentést. Azt hamisította a jelentésbe, hogy „az összeesküvés meddő kísérletet tett arra, hogy a Kisgazdapártot megkörnyékezzék, de ez nem sikerült nekik.” Azóta persze kiderült, hogy ez a „megkörnyékezés” túlságosan is jól sikerült, mert nemcsak egy csomó prominens s a politikai életben vezető szerepet játszó kisgazdapárti képviselő és államfőtisztviselő, hanem a párt egyik aktív minisztere, sőt maga a Kisgazdapárt főtitkára Kovács Béla is tevékeny szerepet játszott az összeesküvésben. Amikor ezt már tovább nem lehetett titkolni, a Sz. K. U. igyekezett elbagatelizálni az egész ügyet. Kényszerűen s röviden közölte az összeesküvésről kiadott hivatalos jelentéseket, de gondosan kerítette, hogy egyenes, határozott véleményt mondjon az összeesküvés szervező kisgazdapárti vezetői hazaféltéséről. Az országos pártvezetőséghez hasonlóan arra törekedett, hogy minél jobban kavarja a politikai zűrzavart, kimélyítse a válságot és ezáltal elterelje a közfigyelmet magáról az összeesküvésről.

NAPNÁL is világosabban mutatja meg ezt a törekvést az a vezércikk, amelyet a Sz. K. U. a Szabadságpárt szegedi zászlóvontása alkalmából írt és amelyben leleplezi önmagát, amikor kifejté a következőket: a Szabadságpárt azzal védolja a Kisgazdapártot, hogy „lefekszik” a Kommunista Párt és a Baloldali Blokk követeléseinek, holott ők nem is igazsá, mert a Kisgazdapárt „gerinces” magatartása következtében a politikai válság állandóvá lett és egyre fokozódik. Nyílt bevallása az annak, hogy a szegedi Kisgazdapárt is állandó válságra és politikai zűrzavarra spekulál, hogy ezáltal lehetetlenné tegye a pártban tömörült reakció gyors és alapos megsemmisítését, elkösdítse azt a megdöbbentően kaotikus helyzetet, amelyet a demokrácia ellenségei a Kisgazdapártban teremtettek és amelyre reflektorszerűen rávilágított az összeesküvés leleplezése, végül pedig azt tűzte ki céljává, hogy a folytonos politikai taktikázással akadályozza a demokratikus újjáépítés tervszerű munkáját.

Bizonyítja a szegedi Kisgazdapárt jobbszárnyának az összeesküvés iránti rokonszenvét az is, hogy a párt vidéki szónokai nyíltan hangoztatták, hogy nem kell szigorúan elbánni az összeesküvésrel, hiszen „elvégre azok is jó magyar emberek, sőt Kovács Béla egyenesen paraszti származású”. De nemcsak a falvakban, hanem a városi pártösszejöveteleken is a szónokok zavartalanul izgatnak a demokrácia ellen és olyan hangon beszélnek, mintha még ma is a „Magyar Közösség” urai diktálnák a mondanivalókat. Ugy a párt-sajtó, mint a szónokok nyíltan rágal-mazzák a város munkaspárti vezetőit, valótlan „leleplezéseket” igyekeznek közhangulatot teremteni és elterelni a figyelmet a lényegről.

A Kisgazdapárt reakciós jobbszárnyának ezt a demokráciaellenes tevékenységét a háttérből, a párt gonosz szellemét, Shvoy Kálmán nyug. altábornagy és jól szervezett vezérkara irányítja. Shvoy úr, aki menlevelet kapott a demokráciától, mert a Magyar Közösség által irányított tábornoki igazoló bizottsággal sikerült neki elhitetni, hogy „demokratikus meggyőződése” miatt állt szemben Tukatsékkal, holott az egész antifasiszta működése abban merült ki, hogy megbántott személyi hiúságból s okatlan hatalmi vágyból névtelen leveleket írogatott az akkori fasiszta vezetőnek, akik nem engedték őt érvényesíteni. Ez a Shvoy Kálmán most a Kisgazdapárt politikai és szerkesztőbizottságának irányító veze-

tője, akinek szava döntő és ellentmondást nem tűrő. Shvoy Kálmán kiléte mérgezi a levegőt a szegedi Kisgazdapártban és most már nyilvánvaló, hogy az ő általuk sugallt szellem azonos a „Magyar Közösség” szellemével. Ők azok, akik gondoskodnak arról, hogy a Kisgazdapártban helyreálljon az a reakciós „jogfolytonosság”, amit az összeesküvés kissé megzavart.

MADARÁSZ János a Magyar Kommunista Párt koalíciós vacsoráján, mint a Kisgazdapárt kijelölt szónoka erőlyesen követelte az összeesküvés szigorú megbüntetését. Ugyanezt követelt a falvakban a párt paraszti tömegei és ezt kívánja fenntartás nélkül a Kisgazdapárt minden demokratikusan gondolkodó tagja, akiben él a magyar nép sorsa s jövője iránti komoly, hazafias felelősségérzet. Bizonyosak vagyunk benne, hogy a szegedi Kisgazdapárt felelős vezetői: Török Ferenc, Madarász János, dr. Tóth László, dr. Pálfi György, Dobó József elkeseredetten s rossz szájizzal figyelik azt a földalatti furás-famagást, amit a Shvoy köré tömörült és a Magyar Közösséget szellemi rokonságot tartó kikk végéig a Kisgazdapárt tömörítése érdekében. Jól láthatják ők is, hogy ez a régi, úri rendszert áhító társaság tervszerűen igyekszik a pártot közönséges együttműködést és ezáltal az ország zavartalan újjáépítését megakadályozni. Nekik nem kell a demokrácia, amely pedig a magyar nép fennmaradásának, fejlődésének s boldogulásának egyetlen lehetséges alapja. Ők a darutallas tisztí utat vágyják vissza, a bírák, a csendőrszám, a szolgabíró, a nagytörke korlátlan uralmát. Vajjon Bajcsy-Zsilinszky Endre, Gaál Gaszton és Tildy Zoltán pártja,

amely a föld alatt és később a föld felett is szövetséget kötött a munkáspártokkal a demokrácia megvalósításáért, vajjon az a Kisgazdapárt is azt akarja, amit Saláta, Dálnoki Veress, Kovács Béla, Mistéth Endre és közvetlen szegedi rokonai Shvoy Kálmán, Szentgyörgyi tanár úr, meg a többi reakciós? Eire feleljenek a Kisgazdapárt általunk nagyrabecstült és valóban demokratikus vezetői. Meddig tűrik még, hogy Shvoy Kálmán és társainak demokráciát romboló, alattomos működése keresztelje az ő becsületes szándékaikat?

A Magyar Kommunista Párt nagy szegedi pártértékezte bizonyosságot tett amellett, hogy mi kommunisták, valóban olyan demokratikus Magyarországot akarunk építeni, ahol a dolgozó társadalom minden rétege, a parasztság, munkásság és értelmiség egyaránt megtalálja boldogulásának feltételeit. Ehhez nemcsak az akarunk van meg, hanem egységes, szervezett s áldozatkész erőnk is, amely megvéd minket testvérpártunkkal, a Szociáldemokrata Párttal és a Nemzeti Parasztpárttal való együttműködés folytán. Miért nem ezzel az országépítő, a magyar nép összességének boldogabb jövőjén munkálkodó erővel szövetkeznek a Kisgazdapárt paraszti s demokratikus tömegei? Miért nem ehhez a „magyar közösséghez” csatlakoznak a helyett, hogy a vezérkari tisztok, nagybirtokosok és nagytörkéselt összeesküvés bandájának „közösséget” képviselő Shvoy-féle politikai ügynökök társaságán vezetett magukat?

Ezekre a kérdésekre van őszinte és egyenes választ Szeged demokratikus közvéleménye, de maguk a kisgazdapárti tömegek is.

A demokráciaellenes összeesküvésben a Kisgazdapárt nem vindikálhatja magának a bíró szerepét

Uj választások esetén a magyar nemzet nem az összeesküvés, hanem a demokrácia barátait támogatná — állapította meg Rákosi Mátyás rádióbeszédében.

(Budapest, február 22.) Rákosi Mátyás elvtárs, miniszterelnökhelyettes, a Magyar Kommunista Párt főtitkára azombaton este nagyjelentőségű beszédet mondott a magyar rádióban és ebben különösen az összeesküvés kérdéssel foglalkozott. A beszédet az MKP szegedi szervezetei a párhelyiségben hallgatták meg. Rákosi elvtárs beszédében a következőket mondotta:

— Fiatal magyar demokráciánk megalkulása óta legsúlyosabb válságát éli. Ezt nem lehet letagadni. Hozzátehetjük azonban, hogy ez a válság nem gazdasági, hanem politikai természetű és újjáépítésünk, gazdasági fejlődésünk minden eredményét a legkomolyabban veszélyezteti.

A továbbiakban rámutatott arra, hogy gazdasági helyzetünk biztató, mert több mint hárommillió hold őszi vetés telelt át a hó alatt, a tavaszi vetés is legalább ugyanannyi, az iparban is javul a helyzet és a külkereskedlem is erősödik. Erre a kedvező gazdasági helyzetre épített a Magyar Kommunista Párt, amikor kidolgozta hároméves tervét. Ez a terv fokozottabban foglalkozik a múltban méltánytalanul elhanyagolt falu megsegítésével is. Itt nemcsak az újgazdálról van szó, hanem arról, hogy a földművelésnek elnyerje az őt megillető helyet. Addig is, amíg a tervet sikerül végrehajtani, a Kommunista Párt javasolja, hogy a rendkívüli mezőgazdasági évben a gabonafélék kivételével az összes mezőgazdasági termények szabadforgalmát vissza kell állítani. Abban az esetben, ha a termés jó lesz, el kell tekinteni a

kötelező beszállítástól. Ha a gyengébb termés miatt mégis szükségesnek mutatkozik a beszállítás, akkor a mennyiséget feltétlenül csökkenteni kell és fel kell emelni a gabonáraakat.

— Hazánkban élnek még a régi rend hívei — mondotta Rákosi elvtárs. Nekik nem kell a nyugalom, rend és virágzás, ha azt a demokrácia nyújtja. Nekik elégütlenség, fegyveres összeesküvés, nyugtalanság kell és zavar, amelyben haláshatnak. A régi úri rendnek ezek a hívei egy pillanatig sem voltak hajlandók belenyugodni abba, hogy az ezer- és tízezerholdas nagybirtokok a parasztok kezébe jussanak.

Kifejtette Rákosi elvtárs, hogy ezekből az elemekből tevődtek össze az összeesküvés sorai, akik arra igyekeztek, hogy a Kisgazdapárt minden fontos pozícióját a kezükbe vegyék.

— A Magyar Kommunista Párttal szemben az összeesküvés főként két rágalmat terjesztettek — folytatta. Az egyik az volt, hogy a kommunisták tulajdonképpen diktatúrára törekzenek, a másik pedig, hogy a parasztok földjét kolhosszá akarják átalakítani. Meg lehet most már állapítani, hogy az összeesküvés maguk sem az egyik, sem a másik állítást el nem hitték. Amint irásalkból és vallomásaikból kiderült, nem a kommunista diktatúrától félték, hanem saját véres katonai diktatúrájukat készítették elő és miközben szorgalmasan tjesztgették a parasztságot a kolhosszal, ők maguk azon töriék a fejüket, hogy győzelem esetén hogyan vesszük vissza a paraszttól a földet és hogyan állítsuk vissza újra a régi úri bir-

kokokat. Egyik jelmondatuk ez volt: „A paraszt dolgozzon, az ur vezessen!” A másik, hogy „paraszt ne lehessen képviselő” vagy első nemzedékbeli paraszt ne politizálhasson. Ezenkívül még sok más hasonló megállapítás van feljegyzéseikben. Ezt a parasztyűlöletet alatomosan át tudták vinni a Kisgazdapártba is. Még jól emlékszik a közvélemény azokra a vitákra, amelyekre a Kisgazdapárttal folytattunk, mert a B-listázások körül kiszorították a parasztokat. Csak három százalék paraszt került ezekbe a bizottságokba, a többi minden egyéb, elsősorban az úri rend hívei. A Kisgazdapártban egyre növekvő parasztelenséggel szemben más vonalon is fel kellett lépni. Így például tiltakoztunk az ellen, hogy ne parasztember legyen az új földművelésügyi miniszter. A földreform után hazánk szerintünk parasztszággá változott. Joggal kifogásoltuk, hogy a Kisgazdapárt nem tudott józan, okos, művelt parasztembert földművelésügyi miniszternek találni.

Részletesen foglalkozott ezután az a tendenciával, amely az összeesküvést mindenáron bagatelizálni, leleplezni akarta. A Kis Újság cikkeiből és Nagy Ferenc miniszterelnök beszédéből olvasott fel Rákosi elvtárs egyes részleteket annak bizonyítására, hogy az összeesküvés nem a kommunisták „fújták fel”, hanem a Kisgazdapárt felelős tényezői is mindaddig a legveszedelmesebb orvadásnak látták ezt a demokrácia ellen, amíg a régi úri rend hívei ellentámadásba nem mentek át. Ezután rátért Rákosi elvtárs Kovács